

Haasnoot Happenings

De familie Haasnoot voor bijbelvertaalwerk in Ethiopië

Nieuwsbrief nr. 33 - april 2004

Grote onderwerpen in deze nieuwsbrief: een historische ontwikkeling binnen SIL Ethiopië en Joël Haasnoot als afgevaardigde voor Amerika naar de Verenigde Naties (dat wil zeggen: de nagespeelde versie voor leerlingen van internationale scholen in Addis Abeba). Lees verder!

Een nieuwe fase voor bijbelvertaalwerk in Ethiopië

Je moet het woord 'historisch' spaarzaam gebruiken, maar in de afgelopen maanden werden drie Ethiopische families lid van SIL Ethiopië (SIL is de taalkundige zusterorganisatie van Wycliffe Bijbelvertalers). Een historische gebeurtenis! Ze zijn net als wij lid van SIL en worden (financieel) ondersteund door hun kerk. Vanwege de economische situatie in dit land is de kerk niet in staat hen volledig te ondersteunen en daarom krijgen ze ook giften vanuit het buitenland. Jaap is nauw betrokken geweest bij het 'aannemen' van deze nieuwe leden. We stellen ze kort aan u voor.

Allereerst is er Alemajehoe en zijn vrouw Tensa'e. Alemajehoe werkt op het SIL kantoor als 'coördinator externe relaties'. Alemajehoe onderhoudt contacten met overheidsfunctionarissen en kerkleiders. Alemajehoe heeft een brede ervaring in dit werk en we zijn erg blij met hem! Alemajehoe zegt zelf: "Als ik zie en hoor hoe zendingswerkers vanuit het buitenland heel veel opgeven om ons in Ethiopië het Woord van God in onze eigen taal te geven, wordt het dan niet hoog tijd dat wij Ethiopiërs zelf deze uitdaging oppakken en aan het werk gaan?"

Vervolgens werden ook Girma en Sena'it en Jirgoe en Emebet lid van SIL. Girma en Jirgoe gaan vertaalwerk doen. Na een stageperiode in Ethiopië hopen ze twee jaar in Kenia te gaan studeren om daarna vertaalconsulent in Ethiopië te worden. Jaap heeft beide families in de afgelopen tijd hun stageplek laten zien en hen voorgesteld aan de kerkleiders ter plaatse.

Wij zijn heel dankbaar voor deze drie families die deze stap in geloof hebben gezet. De Ethiopische kerk heeft genoeg gekwalificeerde mensen om vertaalwerk te kunnen doen. Het enige wat nodig is, is visie voor dit werk en financiële middelen. De kerk in het Westen kan helpen om meer Ethiopiërs te betrekken bij het bijbelvertaalwerk. Vanzelfsprekend hebben Ethiopiërs geen werkvergunning nodig om te werken in hun eigen land, ze spreken meestal al meerdere Ethiopische talen en kennen de cultuur goed. Allemaal dingen waar wij buitenlanders zoveel energie in steken, voordat we aan het vertaalwerk toekomen!

Een Nederlandse afgevaardigde voor de VS

Geschreven door Joël Haasnoot (14 jaar)

5 en 6 maart was er op ICS (een andere internationale school in Addis Abeba), een Model United Nations (MUN) conferentie voor alle internationale scholen in Addis Abeba. Ik was de afgevaardigde voor de Verenigde Staten. MUN bestaat uit twee delen: de Security Council en de General Assembly. De bedoeling was dat ik alleen maar in de General Assembly zou zitten. De persoon die de Verenigde Staten zou vertegenwoordigen in de Security Council kon niet goed praten door een

ongeluk en dus moest ik ook in de Security Council zijn. Hiervoor was ik niet voorbereid en het was aardig moeilijk op sommige momenten (altijd de krant lezen helpt veel!)

De problemen die werden besproken in de General Assembly waren hoe diamanten helpen in het voeren van oorlog, het conflict tussen Palestina en Israël, en de rechten van kinderen in gebieden waar oorlog wordt gevoerd. De Security Council behandelde de instabiliteit in Afrika en het Midden-Oosten, de rechten van oorlogsgevangenen en het ontwikkelen en gebruiken van kernwapens.

De eerste dag bestond uit resoluties samenstellen uit ideeën van andere afgevaardigden en die van jezelf en deze inleveren. Hier was ik wel bij en alle resoluties die ik geschreven had kwamen in het pakket van resoluties die konden besproken worden. Na de lunch was er een spreker van de UN en toespraken van alle landen. Ik was niet bij de toespraken en was toen in de Security Council.

De tweede dag waren er debatten over de resoluties uit het pakket. 's Morgens was ik in de Security Council en 's middags in de General Assembly. In de General Assembly had ik de kans om een van mijn resoluties te presenteren die ook werd geaccepteerd.

Het moeilijkste tijdens de MUN conferentie was het houden aan het protocol. Bijvoorbeeld, je moet alles via de voorzitter zeggen, zelfs vragen stellen aan iemand die aan het praten is moet via de voorzitter. In de Security Council was dit minder om dat er minder landen zijn vertegenwoordigd (maar 8) en omdat resoluties per actie punt werden geschreven tijdens het debat. Ook moest ik twee keer de acties van de VS verdedigen wat aardig moeilijk was (een keer over gevangenen in Guatamo Bay en de andere keer over waarom de VS de declaratie van de rechten van het kind niet had getekend). Iedereen moest netjes rondlopen dus twee dagen lang moest ik een stropdas om. Al met al vond ik het heel leuk en heb ik veel geleerd.

Hartelijke groeten van
Mirjam, Jaap, Joël, Jesse, Desta & David Haasnoot

